

VĚSTNÍK

P. b. b.

Čs. lidového sdružení
a čs. katolických spolků
v Rakousku

Adresa: „Věstník“,
15, Pelzgasse 17, 1150 Wien

Ročník XXIX.

Vídeň, květen 1982

Číslo 4/5.

HOSTÝN

60 LET TRVÁNÍ KONGREGACE BOŽSKÉHO SRDCE PÁNĚ Z GETSEMAN

Církevní dějiny nám ukazují stále znovu, jak Boží Prozřetelnost bezpečně vedla svoji Církev skrze všechny bouře nejtěžších dob lidstva.

V hrůzyplné době První světové války převládaly vedle nouze o skývu denního chleba mravní bída a materialismus. Ale materialismus můžeme potírat zvýšenou úctou k Božskému srdci, která se tenkrát stala nezbytným požadavkem doby.

Uvážíme-li to vše, pochopíme správně význam životního díla P. Josefa Litomiského, zakladatele kongregace Těšitelů Božského srdce z Getseman. Narodil se 2. března 1888 v Hořinevsi v Čechách, vystudoval gymnasium a vstoupil pak do pražského kněžského semináře. V červenci 1914 byl vysvěcen na kněze.

Po třech letech kaplanské služby jej poslal pražský arcibiskup na další studia do Vídně. Nikdo však nemohl tušit, jaké plány má Boží prozřetelnost s P. Litomiským: záchranu mnoha tisíců duší založením kongregace, v níž by členové spojení láskou k Božskému srdci podávali uráženému Spasiteli smír za hříchy své a hříchy jiných. Válečné běsnění uspíšilo uskutečnění myšlenky, kterou se P. Litomiský již dávno zabýval. Ve Vídni, středisku staré monarchie, viděl na vlastní oči hrozné následky války: mravní úpadek lidí, kterým nebylo nic svaté na jedné straně a bídu nejchudších volajících o pomoc na druhé straně. Jak trpělo při pohledu na tyto nečítané urážky Božského Spasitele srdce mladého kněze planoucího láskou k Bohu a proto chtěl podat zadostiučinění uráženému Božskému srdci ve veřejném a soukromém životě. To byla vůdčí myšlenka při zakládání nové kongregace. Smír a útěcha Božského srdce staly hlavním bodem stanov a účelem kongregace.

Následoval i druhotný účel, jehož potřebu poznal P. Litomiský ve Vídni, kde navštěvoval v nemocnicích raněné vojíny, kterým prokazoval duchovní útěchu a milosrdenství - nejvíce jej přitahovaly hlasy českých a slovenských vojáků volajících o pomoc, kteří bývali jinými opomíjeni. Rovněž si uvědomil těžké postavení a nesnáze v náboženském životě krajanů v cizině, kteří přišli do Vídně za prací, nejvíce bez jakýchkoliv znalostí němčiny. Proto zařadil P. Litomiský do stanov jako další bod péči o duchovní blaho krajanů v cizině.

P. Litomiský bydlel u českého kostela ve Vídni 3., Rennweg 63, v domě Jednoty sv. Metoděje, zakoupeného v roce 1908 od sester redemptorišek. Zde měla tedy stát kolébka nové kongregace: 12. února 1922 schválil papež Pius XI. stanovy a založení kongregace pod jménem "Těšitelé Božského srdce z Getseman". 7. dubna 1922 při pontifikální mši sv. kardinál Piffl oblékal první tři členy kongregace; P. Litomiského ustanovuje generálním představěním.

Kongregace měla silný příliv členů, že nebylo možno umístit všechny na Rennwegu. Roku 1924 koupil P. Litomiský dům s pozemkem v Unter-Tullnerbachu pro noviciát. Bohoslovci šli na studia do Innsbrucku, Brna, Českých Budějovic, Trnavy, na universitu do Vídně a Říma.

Za několik let byla kongregace tak silná, že biskupové z Československa žádali P. Litomiského, aby založil kláštery i v ČSR.

Když roku 1950 byly řehole rozpuštěny, měla kongregace ve dvaceti klášterech skoro 130 kněží a asi 75 bratrů. P. Litomiskému dali bratři jméno "milý otec".

Po Druhé světové válce byl P. Litomiský povolán do ČSR, bydlel v Praze jako kaplan u kostela Nejsvětějšího Vykupitele, ovšem těžce nemocen; zemřel 6. června 1956 a byl pohřben v Praze na Vyšehradě. Bolestně se loučil jen s malým počtem kněží, kteří k němu přišli a prosil je, aby zůstali věrní a udrželi jeho dílo, kongregaci Těšitelů.

Dnes pracuje jen malý počet kněží a bratrů v "ČSSR" v duchovní

správě. Ve Vídni 3., na Rennwegu 63, kde je český kostel a klášter kongregace, je též generaliát Těšitelů. Zde žije v klášterní komunitě několik kněží, bratrů a dva bohoslovci, kteří pečují o duchovní správu krajanů a i věřících mluvících německy.

Kéž Srdce Ježíšovo na přimluvu Bolestné Matky žehná všem, kdo od začátku kongregace v ní působili a dosud působí; kéž Pán vzbudí v mladých lidech přání následovat HO: sloužit v kongregaci Těšitelů Jemu a svým bližním!

VÍRA NÁM USNADNÍ VŠE
CO SE NÁM ZDÁ NESNE-
SITELNĚ. MODLEME SE
PROTO VÍCE NEŽ DOSUD!

JSOU VŠECHNA NÁBOŽENSTVÍ STEJNÁ?

ANEB: PROČ JSEM KATOLÍKEM?

V této ekumenické době jsme - aspoň my křesťané - víc ochotni vyhledávat vše, co nás spojuje a odhlízet od toho, co nás rozděluje, než tomu bylo dříve. Znamená to však, že rozdíly mezi jednotlivými náboženstvími vymizely?

Částečně ano: křesťané skoro všech vyznání nyní vyznávají trojjednost Boha, Božství Kristovo, skutečnou přítomnost Kristovu v Eucharistii, výsadní postavení Matky Kristovy atd. Je to však jen obsah víry, který činí rozdíl mezi náboženskými společnostmi?

Kdo mluví o náboženství, měl by si nejdříve uvědomit, co je náboženství. V tom směru mohou být různé názory podle schopností a zájmů jednotlivců. Náboženstvím je třeba rozumět v z t a h lidí k Bohu, a tento vztah se ovšem různí podle toho, jaké kdo má poznání o Bohu. Toto poznání může být zcela mylné (lidé považova-li za "boha" i planety, zvířata a kameny).

Pohanský Aristoteles svou logikou dokázal, že člověk pouhým rozumem může dospět k poznání pravého Boha, který je čirý Duch, nekonečné Bytí a Stvořitel všehomíra i naší nesmrtelné duše. Kdo však myslí jako Aristoteles? Dnešní t.zv. filosofové mu nestojí ani po kotníky, protože nepoužívají (ani o ní neslyšeli) jeho nauky správného myšlení.

Řecký (a vůbec kterýkoli) mudrc však nemohl postihnout rozumem podstatu (přirozenost, trojjednost atd.) Boží, která je nekonečná. Proto Bůh již od počátku světa zjevoval člověku své vlastnosti a úmysly. To se dalo skrze patriarchy, proroky, bibli (která obsahuje zjevené slovo Boží) a konečně skrze Ježíše Krista, Syna Božího.

Ježíš Kristus v mnohém poodkryl tajemství Boží velikosti a lásky a ustanovil Církev -- (spolu s autoritou), aby tyto pravdy střežila a předávala budoucím pokolením.

Církev však je zároveň mystickým tělem Kristovým (Já jsem kmen, vy pak ratolesti), které dává údům nadpřirozený život, jenž je v tomto stavu jen předzvěstí budoucího věčného života.

To je v krátkosti posláním Církve a zároveň podstatou náboženství. Kdo toto pochopí, snad si uvědomí, že pravé náboženství je závislé na Božím zjevení, které je jednoznačné a nepomíjející (Nebe a země pominou, ale slova má nepominou).

Protože se náboženství týká nejen uctívání Boha, ale i spásy člověka, nemá žádný člověk, kterého Bůh nepověřil, žádnou moc rozhodovat v ohledu spásy. Církev, která má apoštolskou posloupnost, ji však má. (Cokoliv svážeš... rozvážeš na zemi, bude svázáno ... na nebi.)

Byly vždy a budou náboženské sekty (byly i ve Starém zákoně), protože si lidé vždycky budou rádi hrát na proroky, na zakladatele církví, na papeže (ačkoliv papežskou autoritu zamítají), vždyť již Eva v ráji zatoužila vyrovnat se Bohu ("Budete jako bohové..."). Budou vždy (až do skonání věků) Ariové, Fociové, Lutherové, Smithové a jim podobní, kteří své názory (svou neposlušnost nebo nevědomost) budou vydávat za zjevené náboženství. Jaká je však jejich autorita?

Je pravdou, že každý platně pokřtěný křesťan se stává údem Kristovy

Církev, avšak ta Církev je jedna, je Petrova (má jeho pravomoc), je universální (katolická = pro všechny) a jediné pravá (V.L.A.)

POHÁDKA SABALOVA (H.Sienkiewicz)

Seděli jsme kolem ohně, zabráni v ono ticho tatranské, které až v uších zvoní... Blížila se již doba odpočinku, kdy náhle Sabala povznese svou zamračenou tvář, podobnou hlavě starého supa a zároveň tváři Miltonově, chvíli zahleděl se skleněnými očima do ohně, načež jal se vypravovat:

Šel jednou, prosím pěkně, Vašnosti, muž s nebozezem a sekerou do Nového Targu na výdělek. Asi za Poronínem přidružila se k němu stará baba. Muž byl světa znalý, podíval se na ni a poznal, že je to smrt. Ihned počal přemýšlet, kterak se ji zbavit. Konečně jal se vrtat díru do suché vrby, vrtal, až vyvrtal, a potom se do ní zahlídl.

"Co vidíš?" ptá se smrt.

"Chceš-li vědět, podívej se sama."

Zahlédla smrt do díry, nevidí nic - a zatím zatesal si muž sekerou bukový klín.

"Nevidím ničeho," praví smrt.

"Vlez tam celá, potom uvidíš."

Jakmile se smrt do díry celá vsoukala, zacpal ji muž - prosím pěkně - bukovým kolíkem, zatloukl kolík obuchem a odešel.

A tu rok za rokem míjí, muž žije a žije, lidé přestali umírat, namnožilo se jich v Zakopaném, v Bílém Dunajci, v Chocholově, zkrátka všude, že stál člověk vedle člověka, jako smrky v lese. Chlap sestárnul, padla bída na chudáka, pracovat už nemohl. Naposled se mu i život znechutil, šel tedy a vysvobodil smrt z vrby.

Jak smrt vyskočí - prosím pěkně - jak začne kosit - v Zakopaném, v Bílém Dunajci, v Kosteliskách, v Chocholově, tolik lidí se překotilo, že jich nebylo kde pohřbít. Konečně přijde smrt k jakési hospodyně, vdově - sedm sirotek u ní - a bere ji. A tu děti začnou prosit, začnou naříkat: "Nebež matky, nebež matky!"

Slitovala se smrt nad dětmi, jde k Pánu Bohu a praví: "Pane Bože, jak mám matku vzít, když tak děti prosí, tak naříkají, až je mi jich líto."

A Pán Bůh odpovídá: "To není v mé moci, toť v moci Ježíšově. Jdi k Pánu Ježíši, ať ti řekne, co se má stát."

Přijde smrt ke Kristu Pánu a praví: "Pane Ježíši, kterak mám vzít matku - sedm sirotek v chalupě - tak prosí, tak naříkají, až je mi jich líto."

A Kristus Pán pleskl ji po tváři.

"Jdi do moře, přines kámen!"

Skočila smrt do moře na samounek dno a přinesla kámen tvrdý, okrouhlý jako bochník chleba a Kristus Pán vece: "Hryz!"

Hryze smrt, hryze - zubiska ji bolí - rozhryzla konečně celý kámen a dívá se: a tu uprostřed červíček malinký sedí.

A Kristus Pán pleskl ji po tváři.

"Vidíš," praví, "já o tomto malinkém červíčku na dně mořském vím a pamatuji naň, a ty myslíš, že nebudu pamatovat na sirotky? Hajdy, bež matku!"

+ + + + +

Pověst o noclehu sv. Jana Křtitele

+ + + + +

Proč sbíraly dívky večer před sv. Janem Křtitelem lesní a luční květiny a stály je všude po zemi i stolech?

Původ tohoto obyčeje byl snad následující:

Přišel kdysi na svých cestách svatý Jan Křtitel do velmi chudobného baráčku a prosil o nocleh. Doma byla právě baráčnice, zatímco muž v lese pracoval.

"Dobrá matko, rád bych přespal pod tvým krovem, snad se pro mne nalezne malý koutek, kde bych přeležel krátkou letní noc."

Baráčnice byla přivedena do rozpaků, ne že by nocležníkovi, jež neznala, přístřeší ráda nepopřála, ale že byla velice chudou a neměla, čeho by podestlala a jakou pokrývku by nocležníkovi dala.

"Ani peřiny nemám, ba ani slámy teď přede žněmi. Všechno jsme pod kozy vypotřebovali. Až se hanbím proto," omlouvala se baráčnice. "A na upěchované hlíně by ti přece do rána chladno bylo."

"Však něco seženeš..."

"Mileráda," řekla žena a už jí myšlenka kmitla hlavou, jak by sobě i cizinci pomohla. Vyběhla do lesa, zastavila se na louce a všude rychle natrhala květin, až měla plnou loktuši. Přinesla domů a hned po zemi prostírala, až se světnice naplnila vůní.

Nocležník zatím klečel v koutě a modlil se. Záhy ulehl a hned usnul.

Baráčník se ženou tu noc spalí na půdě, aby cizince časné nevyrušovali. Muž odcházel do lesa a žena obstarávala domácnost.

Ale jak se podivila, když vešla do světnice a našla květinové lože prázdné. Nenadála se, že nocležník tak brzy vstane a odejde, aniž by se rozloučil. No, když odešel, odešel - má asi ještě dalekou cestu a přivstal si. Nábožný byl, neboť se dlouho a vroucně modlil.

Baráčník při těch úvahách chtěla odstranit lože, nadzvedla květiny a div nepadla údivem. Kolik kvítků, tolik padalo pěkných peněz. Sbírala je, až měla plnou zástěru a běžela s nimi k muži.

"To byl světec u nás na noclehu," řekl muž a značně si pomohl tím pokladem.

Proto sbíraly dívky před sv. Janem Křtitelem na horách i lukách květiny, aby měly štěstí.. A.D.

"ZPĚT K POLITICE"

Novináři měli v uplynulých týdnech, ba měsících, plné ruce práce: návštěva vůdce z Libye, skandály v Burgenlandu, požadavky, aby ten či onen odstoupil a spoustu nejrůznějších pověstí, lékařské buletiny s příslušnými vysvětlivkami "jasnovidců" o otázkách následovníků.

"Velmi politická doba?" bezpochyby, ale ne proto, že bychom se museli zabývat těmito otázkami. Vlastní problémy zůstaly dále neřešeny, nejen ty, o kterých se nezmiňujeme, jako je vývoj hospodářství a otázky míru, různé hodnoty v novém světle a hroznivé pocity strachu mládeže, ale i problémy, o kterých tu nemluvíme: rozepře o tom, jak dalece můžeme zatížit rakouskou neutralitu, a diskuse o seriositě socialistické zahraniční politiky se dosud neuskutečnily právě tak jako nutná diskuse o tom, jak se ještě dá zachránit vážnost politiky. A při zmínce o těchto otázkách musíme konstatovat, že neexistují žádné koncepty a že nikdo nemluví o budoucnosti. Otázku budoucnosti budou muset pravděpodobně vyřešit "jasnovidci", ačkoliv se nás mladí lidé denně ptají, co bude zítra.

Politika není publikování skandálů, nýbrž zabezpečení budoucnosti. Kdo ještě mluví o tom, že politika má lidem přinést štěstí? Byli bychom rádi, kdyby zabránila neštěstí, ale místo toho je přináší sobě a jiným.

Věřím, že není již nikdo, kdo to nevidí. Nepřišel čas pro alianci všech, kteří se zase chtějí věnovat politice a zříkají se všeho vedlejšího?

Předchůdce dra. Kreiského, Pittermann, předpovídal éře svého následovníka hrozný konec. My však nesmíme připustit, aby se tato předpověď splnila - proto zpět k politice! (Podle dra. E. Buska, Wr.J.)

"VOLKSBEGEHREN WEGEN KONFERENZZENTRUM"

od 10.-17.5.1982

Krajaneky, krajané!

V těžkých dobách, jako jsou tyto, kdy samostatný řemeslník, obchodník, malý zaměstnanec, zvláště ale naši důchodci s malými příjmy, které často (sotva) kryjí jen nejnnutnější výdaje denního života, musejí obrátit někdy každým grošem, než ho vydají, chtějí socialisté mermomocí začít se stavbou nyní již smutně proslulého "Konferenzzentrum" blízko "UNO-City", ačkoliv při "lidovém hlasování" v listopadu l.r. byla stavba bytů na tzv. "Steinhofgründe", zmíněného paláce atd. 89,7 % odevzdaných hlasů odmítnuta. Všichni jsme se domnívali, že tento výsledek bude v našem demokratickém státě respektován. Ale chyba lávky! Brzy po hlasování se objevily ve vídeňských ulicích stojany s plakáty, na kterých se socialisté snažili Vídeňany přesvědčit, že si "nemůžeme neuskutečnění stavby K.Z. dovolit", tj. že se musí přece stavět!

Tato více než zbytečná stavba vyžaduje 7,5 miliard šilinků, které chybí vládě na všech koncích: je toho velmi mnoho, kde je tento gigantický obnos velmi nutně třeba, na př. udržování ohromného byrokratického aparátu, příplatky pensijním ústavům, zestátněnému průmyslu atd. Když se tyto peníze (které vlastně ani nemáme) mají vydat za každou cenu, "aby se získala nová pracovní místa", je jistě mnoho nutnějších projektů, jako laciné a dobré byty, nemocnice a j., které by sloužily lidu a tím voličům! Dle konkrétních výpočtů by se při stavbě "K.Z." zaměstnaly pouze 102 pracovní síly - jen v příštích dvou letech.

Údržba monstra jako "Konferenzzentrum" má stát 1 milion šilinků denně, ať je palác v provozu nebo celý rok prázdný! Ve Vídni je dost

příležitostí ke konání sebevětších konferencí a sjezdů. O tom, jak budou jednou děti dnešních poplatníků splácet astronomické dluhy i s úrokami, si dosud nelámali nikdo hlavu. Kdo Rakousku peníze daruje, tu nebyla ještě také žádná zmínka.

Kdo nám garantuje bezpečnost země v každý čas, i když budeme mít sebevíce mezinárodních středisek? Bylo by velmi důležité přemýšlet o bezpečnostních opatřeních pro naši zem a nespoléhat se na naši neutralitu.

A proto každý z nás, kdo jasně poznal, jak daleko jsme za posledních 12 let dospěli, odmítne stavbu tzv. "Konferenzzentrum" zřetelným

NEIN

(Hlasovací lokály a doba jsou uvedeny na vývěsních tabulích ve všech domech. Nezapomeneť vzít sebou doklady a brýle, ale především ne na hlasování!)

Politické definice

Terorismus v dosti velkých rozměrech se nazývá "světová politika".

Politika byla vždy věda o tom, jak se to dělá. Nyní je ale stále důležitější, abychom věděli, jak se to nedělá.

WF

60. VÝROČÍ ZALOŽENÍ KONGREGACE TĚŠITELŮ

jsme oslavili v neděli 25. dubna na svátek sv. Marka slavnou mši sv. v českém kostelíčku Božského Spasitele na Rennwegu. Pontifikální mši sv. sloužil arcibiskup dr. F. Jachym za početné asistence duchovenstva a ministrantů. Po boku oltáře stáli čestnou stráž Orlové a Orlice v stejnokrojích s několika krásnými prapory, nemálo bylo i fagulantů. V plném kostele jsme viděli věřící ze všech vídeňských okresů, funkcionáře katolických spolků a Menšinové rady. Hlavní částě bohoslužeb byly čteny v obou jazycích, "přímluvy" zazpívala skupinka dětí školy "Komenského"; "na kruchtě" přednesl pěvecký sbor Jednoty sv. Metoděje za řízení J. Hrabánka latinskou mši sv. s vložkou "Svatý Václave" a mužským sólem.

Ve svém proslovu hlavní celebrant názorně vylíčil život a dílo P. Josefa Litomiského, zakladatele "Těšitelů", i význam kongregace ve všech deseti letech a na konec vyzval posluchače,

aby zůstali věrni svému kostelíčku, ale především své víře, která má v našem životě stát na prvním místě - musíme být vděční, že ji můžeme slobodně vyznávat. - Velký počet věřících přistoupil ke stolu Páně... Dojímavá oslava vyzněla mohutnou společnou prosbou "Otče náš, vyslyš nás!"

Potom se sešel pan arcibiskup v hovorně kláštera "na slovíčko" s představiteli katolických spolků a MR; sbor se představil slokou jedné z nejoblíbenějších národních písní.. Rovněž velmi milé a srdečné bylo pozdravení J.E. s našimi Orli, s kterými se však již zná: setkali se spolu již častěji při různých významných příležitostech.

(PS. Po necelých třech letech měl náš svatostánek opět vzácnou návštěvu: tenkrát nás navštívil pan kardinál Tomášek. - V kapli svatostánku byl tu neděli "volební lokál": ve všech faryách se konaly volby do "farní rady", která se skládá z lajků a má podporovat práci duchovenstva a usnadnit mu různé starosti. - V českém kostele mohli volit věřící, kteří patří do blízké fary "Maria Geburt", ale návštěvují také bohoslužby v kostele Božského Spasitele.)

Čs. biskupové v Římě a jejich zážitky na zpáteční cestě

Sv. Otec Jan Pavel II. přijal 11.3. v audienci biskupy z Československa, kteří přijeli do Říma na audienci "ad limina" (t.zn., že vždy po čtyřech letech biskup informuje osobně papeže o stavu své diecéze): pražského arcibiskupa kard. Františka Tomáška, báňského bystrického biskupa Josefa Ferance, nitranského Jána Pasztora a apoštolské administrátory olomouckého Josefa Vranu a trnavského Julia Gábriše. 16.března biskupové koncelebrovali mši sv. se sv. Otcem a pak byli k němu pozváni na snídání. Při rozhovoru sv. Otec řekl, že se nevzdá naděje, že mu bude možné přijet i mezi věřící v Československu. - Na pořadu bylo také pozvání na čs. velvyslanectví a návštěva u vatikánského státního sekretáře kard. Casaroliho. Podle liberálního listu "La repubblica" "biskupská návštěva z Československa řekla velice málo a Josef Vrana zachovával úplné mlčení..."

Na zpáteční cestě byli biskupové pro mlhu nuceni přistát v Bratislavě. Bez prodlení byli dovezeni do bratislavského semináře, aby tam přenocovali. Co se tam událo (v zemi, z jejíž 15 milionů obyvatelstva jsou tři čtvrtiny

katolického vyznání), ukazuje nesmírný strach komunistů ze síly víry:

XX Kardinál Tomášek nesměl seminari-
risty ani pozdravit;

XX kardinál nesměl v semináři
sloužit žádnou mši svatou,
protože se "nacházel mimo
pražskou arcidiecézi";

XX "ministr církevních záleži-
tostí" Karel Hruza přijel zvlášť
do Bratislavy, aby biskupům
zakázal uveřejnění papežského
dekretu ze dne 8.3.1982, podle
kterého kněží nemají být členy
žádného politického sdružení
(viz článek "Pacem in terris
odsouzeno?"). - Dekret sv. Otce
však díky vat. rozhlasu již
koluje v četných opisech po ce-
lém Československu).

XX Seminaristé museli opustit jí-
delnu dříve, než do ni vstou-
pili biskupové.

Když biskupové opouštěli seminář,
seskupili se studenti ve dvoře a za-
pěli hlasitě kostelní píseň..

Čs. televise prý dostala dopis:
"Kdyby nebylo Boha, neměl by ateismus
co popírat."

Pacem in terris odsouzeno?

Vatikánská kongregace pro kněze
uveřejnila Prohlášení, potvrzené sv.
Otcem, podle něhož je s kněžskou
službou neslučitelné a tedy kněžím
zakázáno členství ve všech sdruže-
ních, která zjevně či zakrytě sledují
politické cíle, i když je navenek
předkládají způsobem takovým, ja-
ko by se snažily podporovat huma-
nitní ideály, mír a sociální pokrok.
Takováto sdružení či hnutí ve sku-
tečnosti působí roztržky, nesvor-
nost a nejasnost v Božím lidu, a
to jak mezi věřícími, tak i mezi
kněžími samými a ve vztahu k je-
jich biskupům, a tím nepochybně
též odsunují kněžské poslání do po-
zadí a narušují církevní společen-
ství, čteme v prohlášení a v oficiál-
ním komentáři. Tyto dvě složky:
kněžské poslání a církevní spole-
čenství jsou totiž základními prvky
kněžského života a kněžské služby.
Stejně tak, říká druhý bod Prohlá-
šení, jsou s kněžskou službou neslu-
čitelné a proto jsou kněžím zaká-
zané organizace, které chtějí sdru-
žovat jáhny či kněze v cosi jako
odborné a tím snížit jejich posvátnou
službu na pouhé zaměstnání či fe-
meslo, srovnatelné s jakýmsi dru-
hem pracovního poměru. Tyto or-
ganizace vedou k tomu, že bisku-
pové jsou považováni za pouhé za-
městnavatele a tím vzniká zase roz-
dělení mezi pastýři a kněžími. Pro-
hlášení konečně zdůrazňuje, že je
právem a povinností příslušných
církevních úřadů pečovat o to, aby
se kněží zdrželi zakládání sdru-
žení a hnutí jakéhokoli druhu, kte-
rá nejsou v souladu s jejich kněž-
ským stavem, a členství v nich, jak
tomu nesporně dochází ve výše uve-
dených případech. Ten, kdo jedná
v rozporu se zákazem příslušného
úřadu, může být právem stížen i
církevními tresty, jako je zákaz vy-
konávat kněžské funkce. Závěrem
Svatá stolice vyjadřuje své pře-
svědčení, že rozvázné, ale i důsledné
uplatňování tohoto Prohlášení bude
ku prospěchu a dobru kněžského
stavu a ke vzdělání Božího lidu.
Prohlášení vyvolalo ve světě velký
ohlas — všeobecně v něm viděli zá-
kaz různých jak »mírových« sdru-
žení v komunistických zemích vých.
a střední Evropy: Pacem in terris
v CSSR nebo Pax v Maďarsku a v
Polsku, tak různých »odborových«
organizací kněží ve státech Západu.
Oficiální komentář vatikánské
L'OR obojí takofka dokonale po-
pisoval. — Už v prosinci vydala Pa-
pežská rada pro laiky dokument,
který můžeme postavit do souvislo-
sti s Prohlášením kongregace pro
kněze: knězi není dovoleno být čle-
nem hnutí, která mají politické nebo
odborářské cíle, ani pod záminkou,
že je tam »duchovním rádcem«. Svou
přítomností v katolických a
církevních spolcích má hledět mír-
nit, popřípadě zamezit jakémukoli je-
jich politické zneužití, jeho činnost
tam má být vpravdě kněžská.

**ZKLAMÁNÍ TĚ MÁ UČI-
NIT ZRALEJŠÍM: UČ
SE Z TĚCHTO ZKUŠE-
NOSTÍ A NEZOUFEJ!**

KRÁLOVNO
MÍRU,
ORODUJ
ZA NÁS!

Pro zasmání

Opravdovské kouzlo

Do hostince "U bílého koníčka
v Dolním Kropáčově přijde kouzelník.
Celý Dolní Kropáčov se shromáždí
v sále a všichni žasnou, jak kouzelník
tahá sousedům z nosu a z ust zlaté pe-
níze, jak vaří vejce v cylindru a jak
mu lítají holubi z šátku.

"Prosím, pane, půjčte mi své kapesní
hodinky," praví konečně k sedláku
Vranovskému. Sedlák mu půjčí své
cibule.

Kouzelník je zabalí do kapesníku,
pak kapesník rozbalí, zatřepe jím, ho-
dinky jsou pryč. Na to kapesník opět
sbalí a přidrží jej Vranovskému
k uchu.

"Slyšíte, jak tikají?" táže se
sedláka.

"To mě podrž!" diví se Vranovský.
"Ony skutečně jdou, a přece už nešly
tři roky, poněvadž jim scházejí čtyři
kolčka a vůbec je celý stroj polámaný!"
(Udalo se patrně v době, dokud v na-
ší vlasti existovali sedláci.)

Ř í z e k

Pan Novák: "Pane vrchní, ten řízek
je náramně malíčký!"

Vrchní: "Počkejte jen, až jej budete
jíst, uvidíte, že Vám to tak dlouho
potrvá jako by byl velký!"

XX--XX--XX

Čs. lidové sdružení v Rakousku
(sekretariát), Víden XV., Pelzgasse 17,
přízemí: úřední hodiny a půjčování
knih vždy PRVNÍ ČTVRTEK od 19 do 20 h.

Mše sv. v kostele na Rennwegu

Každou neděli a každý svátek v 7,00 a
10,00 hodin. - Každou třetí neděli
v 10 hodin rytmičká mše sv. - Každou
třetí neděli v 16 hodin přednáška
P. Dominika s filmem na Rennwegu 63a.

Mše sv. v kostele Na nábreží (Maria am
Gestade), Víden I.: Každou neděli
v 8,10 hodin.

Poutní pobožnosti na Kaasgraben,
Víden XIX. se konají každou první ne-
děli v 15 hodin. Ctitelé mariánští,
pamatujte si tento termín!

Co bude v příští době

=====

15.května v 15 hodin se koná valná
hromada Českého srdce v "Poště".

22. května se koná VALNÁ HROMADA JED-
NOTY SV. METODĚJE na Rennwegu 63a.
Začátek v 16 hodin.

16. května pořádá Jednota Orla Víden II
výlet do Altenmarkt a.d.Rax. Odjezd
po mši sv. Na nábreží. Inf. tel.9533574

5. června "Vzpomínka na vyhlazení Lidic"
před 40 lety v Haus der Begegnung,
Víden XV.

12. června se koná zájezd Menšinové rady
do Mauthausen k odhalení pamětní desky
za oběti neblahého nacistického režimu,
mezi kterými bylo krajanů českého a
slovenského původu.

27. června se koná pouť ústředí JSM
na HAFNERBERG. Bližší bude oznámeno
při bohoslužbách a v příštím čísle.

Na 13. května připadá 65. výročí
zjevení Matky Boží ve Fatimě. Ne-
zapomínejme na vytrvalou modlitbu
za mír ve světě a odvrácení všeho

zla, které na nás doléhá stále tí-
živěji. Nejúčinnější zbraň proti
všemu zlu je modlitba růžence: neza-
pomínejme ani na duše v očistci!

Naši jubilanti

Aloisie MACKOVÁ (90) -
Ladislav BÍLEK (75) -
Karel PACOUREK (65) -
Jan VYHNÁLEK (70)
Vše nejlepší a mnoho Bo-
žího požehnání!

2.ledna t.r. zemřel v Madridu prof.
dr. Bohdan CHUDOBA, bývalý poslanec
Čs.lidové strany, historik a spisova-
tel, ve věku 73 let. -- 26.února t.r.
zemřel ve věku skoro 88 let P.Václav
MICHALIČKA z řádu sv. Benedikta, bý-
valý ředitel tiskárny českých bene-
diktinů v Chicagu, kde vycházel po
skoro 90 let týdeník "KATOLÍK". --
Na 9. března připadlo 100.výročí na-
rozenin českého katolického filosofa
prof. Josefa KRATOCHVILA. -- 21.dubna
oslavil dr. Hermann WITHALM ("der ei-
serne Hermann"), bývalý dlouholetý
generální tajemník ÖVP, vicekancléř
v kabinetu dra. Klause, nyní předseda
"Seniorenbund" lidové strany, jeden
z "velkých starých mužů" ÖVP, své
70. narozeniny. Jubilant stál ve
středu poct ze všech stran, i p.kar-
dinál gratuloval... - 9. května o-
slavila císařovna ZITA, vdova po po-
sledním rakouském císaři, své 90.na-
rozeniny...

Orel XV. pořádal v březnu i dubnu
přátelský večírek s filmem. IV.odbor
JSM pořádal v dubnu pouť do dolno-
rakouského místa Maria Schnee.

Prodej českých a slovenských knih,
gram.desek, reprodukcí a hraček

krajana P.Pastrňáka

ve Vídni 7., Lindengasse 4, je ote-
vřen od pondělí do pátku: 9,30 -13,30,
16 - 18 hodin, v sobotu od 9 - 12 h.

Děkujeme za všechny dary na tiskový
fond Věstníku:prosíme o další přízeň!

Herausgeber, Verleger (Medieninhaber), Redaktion: Tschechoslowakische Volks-
vereinigung in Österreich. Verlags- und Herstellungsort: Wien. - Gemeinsame
Adresse: 1150 Wien, Pelzgasse 17. Verlagspostamt 1150 Wien. Mitteilungsblatt
der Tschechoslowakischen Volksvereinigung. - PSK-Konto Nr. 7509.267.